

Fremdeles bør han, naar Bevisførelsen dertil giver Anledning, henlede Rævningernes Opmærksomhed paa saadanne Hensyn, som efter Erfaringens Vidnesbyrd maa komme i Betragtning ved Bedømmelsen af Bevisernes Vægt; dog skal han i saa Fald tillige udtrykkelig betyde Rævningerne, at de selvstændig og paa eget Ansvar maa afgjøre, om de Hensyn, som han har paapeget, kunne faa Betydning i de foreliggende Tilfælde, og hvilken Vægt til den Sigtedes Skade eller Fordel der saaledes maa tillægges de paagjældende Beviser.

Formandens Foredrag maa ikke afbrydes.

§ 329.

Ved Spørgsmaalene til Rævningerne skal det forelægges dem til Afgjørelse, om den Sigtede er skyldig i den eller de Forbrydelser, for hvilke Anklage paa lovlig Måde er reist.

Drømtligvis bør Spørgsmaalenes Gjenstand hverken udstrækkes videre eller yderligere begrænses, end det følger af den Måde, hvorpaa Forbrydelsen er betegnet i Anklagen, saavel i retlig som i faktisk Henseende. Herfra finder Undtagelse Sted:

- 1) naar de Betingelser ere tilstede, som hjemle en fra Anklagen afvigende Domfældelse;
- 2) naar det ifølge den stedfundne Bevisførelse findes nødvendigt at optage flere Kjendsgjerninger til Betegnelsen af den Handling, som lægges den Sigtede til Last, end det er i Anklagen.

§ 330.

Som Følge af Reglen i § 329 hører det under Rævningernes Afgjørelse, om saadanne almindelige eller særlige Grunde, som udelukke Straf, ere tilstede, samt om saadanne i Straffeloven bestemt betegnede Omstændigheder ere forhaanden, der hjemle Nedsættelse af Strafferammen, saa og om lignende Omstændigheder, der hjemle Strafforhøielse, foreligge, forudsat at disse ere indbefattede under Anklagen.

Undtagne fra Rævningernes Afgjørelse ere Spørgsmaal om

- a) Strafftyldens Forældelse,
- b) de i Straffelovens §§ 7 og 58 ommeldte Omstændigheder,
- c) Forbrydelsens Gjentagelse.

Forsaaavidt det imidlertid ved Anvendelsen af Reglerne om Strafftyldens Forældelse og Forbrydelsens Gjentagelse kommer an paa det Tidspunkt, da den paaklagte Handling blev begaaet, afgjøres dette Spørgsmaal af Rævningerne efter den almindelige Regel.

Den Anklageren er paataleberettiget, er ikke Gjenstand for Rævningernes Afgjørelse.

§ 331.

Det tilkommer ikke Rævningerne at afgjøre Noget om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, der kunne komme i Betragtning ved Straffens Udmaalning indenfor Lovens Strafferamme, og som Følge heraf heller ikke i de Tilfælde, hvor Loven paa Grund af stærpende eller formildende Omstændigheder, men uden nærmere Betegnelse af disse eller blot med Angivelse af veiledende Exempler, har udvidet Grænserne for Straffens Valg, at afgjøre, om saadanne Omstændigheder foreligge.

§ 332.

Hovedspørgsmaalet til Rævningerne gaar ud paa, om den Sigtede er skyldig i den Forbrydelse, som lægges ham til Last. Dette Spørgsmaal maa ikke deles i flere, undtagen forsaavidt en Deling er hjemlet ved §§ 334 og 335. Lyder Rævningernes Svar paa Hovedspørgsmaalet bekræftende, er derved tillige afgjort, at ingen Omstændighed, som udelukker Straf, er tilstede, medmindre Fastsættelsen heraf ifølge § 330 er forbeholdt Retten.